

„Tāpēc eita”

Māsa Silvija H. Alreda
pirmā padomniece Sākumskolas vispārējā prezidijā

Mēs visi varam piedalīties misionāru darbā. Šis ir Tā Kunga darbs, un Viņš palīdzēs mums to veikt.

Tas Kungs mācīja, ka, „ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!”¹
Tāpēc kristīšanās ir nozīmīga mūsu glābšanai.

Pirms augšāmceltais Glābējs uzkāpa Debesīs, Viņš norādīja Saviem mācekļiem:

„Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis.”²

Atjaunošanas laikā Viņš atkārtoja Savu mandātu: „Tādēļ jūs esat aicināti piesaukt grēku nožēlošanai šos ļaudis.”³

Tā Kunga Baznīcai ir pienākums sludināt evaņģēliju pasaulē. Šis ir misionāru darba pamats. Un mūsu pienākums kā misionāriem ir „aicināt citus cilvēkus nākt pie Kristus, palīdzot viņiem saņemt Atjaunoto evaņģēliju caur ticību Jēzum Kristum un Viņa veiktajai Grēku Izpirkšanai, caur grēku nožēlošanu, kristīšanos, saņemot Svētā Gara dāvanu un izturot līdz galam.”⁴

Es vēlētos runāt un liecināt par nozīmīgo ietekmi un svētībām, ko misionāru darbs atstāj jaunpievērsto dzīvē, nākamajās paaudzēs un misionāros, un par to, kā mēs varam piedalīties misionāru darbā.

Kad biju 14 gadus veca, skaistā augusta rītā pie mūsu durvīm piekļāvēja elders Prins un elders Perkins. Viņi sāka mācīt mūsu ģimenei par patieso Dieva dabu. Nākamajos apmeklējumos viņi mums mācīja, kā lūgt. Viņi mums mācīja arī par Atjaunošanu un Glābšanas ieceri. Pēc trešā vai ceturtā apmeklējuma lielākā daļa no manas ģimenes pārtrauca klausīties misionārus, izņemot manu 17 gadus veco māsu Dainu un mani. Mēs abas jutām Svēto Garu liecinām mūsu sirdīs un saņēmām garīgu apliecinājumu, ka vēstījums bija paties.

Mēs nopirkām Mormona Grāmatas eksemplāru un sākām to lasīt. Katru dienu pēc skolas mēs skrējām uz mājām, kura no mums pirmā tikts pie grāmatas. Kamēr uzvarētāja lasīja, otra nepacietīgi gaidīja līdz vakariņām, steigā paēda un tad bija viņas kārta lasīt līdz gulētiešanai. Tāds bija satraukums, ko mēs izjutām. Mēs sākām apmeklēt Baznīcu un drīz mums jautāja par kristīšanos. Mūsu tēvs labprāt deva savu atļauju, taču mūsu māte svārstījās, un pagāja vēl viens mēnesis, līdz viņa tika pārliecināta parakstīt atļauju. Mūsu kristīšanās dienā mūsu māte un pārējie no mūsu ģimenes pirmo reizi apmeklēja baznīcu. Viņa sajuta Garu. Pēc tam mūsu liecību noklausīšanās viņa devās pie misionāriem un lūdza tiem no jauna sākt viņu mācīt. Dažas nedēļas vēlāk māte un mūsu jaunākā māsa, un brāļi tika kristīti. Mana dzīve pilnībā izmainījās, un Jēzus Kristus evaņģēlijs kļuva par manas dzīves nepārvaramu spēku.

Vārdos nav aprakstāmas dziļās pateicības jūtas pret To Kungu un misionāriem, kurus Viņš atsūtīja uz mūsu mājām. Tas Kungs svētīja mani ar zināšanām par atjaunoto evaņģēliju un es sajutu dzinuli dalīties šajās zināšanās ar citiem. Es vēlējos būt misionāre.

Pēc dažiem mēnešiem mēs ar māsu Dainu tikām aicinātas būt par vietējām misionārēm San Salvadorā. Šis aicinājums deva mums iespēju doties no vienām mājām uz otrām, lai dalītos priecīgajās ziņās par Jēzus Kristus atjaunoto evaņģēliju un atvest daudzus cilvēkus uz kristīšanas ūdeņiem. Vēlāk mēs abas kalpojam pilnlaika misijās Centrālamerikas misijā.

Misija atstāja milzīgu ietekmi uz manu dzīvi. Es iemācījos vairāk paļauties uz To Kungu, tiekties pēc Gara vadības un sajust bezgalīgu mīlestību pret Dieva bērniem. Palielinājās manas Svēto Rakstu zināšanas un mācības izpratne, tāpat arī mana vēlme būt paklausīgai un precīzi ievērot baušļus. Mana liecība par Glābēju un Viņa neizmērojamo Izpirkšanu tika stiprināta. Mana misijas pieredze kļuva par daļu no tā, kas esmu. Misionāru darbs kļuva par manu aizraušanos. Tas ir ietekmējis manu un manas ģimenes dzīvi vairāk par visu citu.

Elders Džefrijs R. Holands ietekmi, kādu viņa dzīvē atstāja misija, apraksta šādiem vārdiem: „Mana misija man nozīmē visu pat pēc 47 gadiem. Iespējams, ka šo 47 gadu laikā varētu būt kāda viena diena, kad neesmu domājis par savu misiju, tikai neesmu pārliecināts, kas tā būtu bijusi par dienu.”⁵

Pirms pāris gadiem mans mazdēls Kristiāns kļuva astoņus gadus vecs un ar lielām gaidām plānoja savu kristīšanos. Viņš jautāja mātei, vai es varētu būt viena no runātājiem un vai varētu dalīties savā pievēršanas stāstā. Kad es viņam jautāju, kāpēc viņš vēlējās, lai es to darītu, viņš atbildēja: “Vecmamm, tas ir tik svarīgi. Vai tu nesaproti, ka, ja tu nebūtu pieņēmusi evaņģēliju, es negatavotos kristīties? Es pat nebūtu tas, kas es esmu.”

Es nezinu, vai misionāri aptver sava darba tālejošos ietekmi. Manis pašas ģimenē evaņģēlija svētības ir skārušas četras paaudzes. Vai prezidents Gordons B. Hinklijs neteica, ka tad, „kad mēs izglābjam meiteni, mēs izglābjam paaudzes”?⁶ Es laulājos templī un man piedzima astoņi bērni. Viņi visi ir uzticīgi Baznīcas locekļi, saņēmuši tempļa endaumentu. Seši no tiem jau ir precējušies un viņiem pašiem ir bērni. Patlaban mēs pavisam esam 34. Un tas nav viss. Gan mans vīrs, gan es — mēs esam kalpojuši misijās, un abi mūsu dēli un trīs no mūsu sešām meitām arī ir kalpojušas misijās. Kopā mēs esam palīdzējuši simtiem cilvēku daudzās valstīs sajūst evaņģēliju. Daži no šiem pievērstajiem un viņu bērniem arī ir kalpojuši misijās.

Misionāru darbs ir Baznīcas dzīvības ūdens. Nav izcilāka, svarīgāka darba par šo. Tas svētī visu to cilvēku dzīvi, kas tanī piedalās. Tas turpinās svētīt nākamās paaudzes.

Jūs varētu sev jautāt — kā es varu palīdzēt misionāru darbā? Kādos veidos es varu piedalīties? Pastāv divas pamatpatiesības, ko paturēt prātā, uzsākot darbu. Pirmkārt, iegūstiet pilnīgu sapratni, ka Dievs mīl visus Savus bērnus un vēlas viņu glābšanu. Mācības un Derību 18:13 mēs lasām:

„Un cik liels ir Viņa prieks par dvēseli, kas nožēlo grēkus!” Otrkārt, vēstījums par Kristu un Viņa atjaunoto evaņģēliju ir vissvarīgākā dāvana, ko jums jāsniedz.

Kā izklāstīts grāmatā *Sludini Manu evaņģēliju*, misionāru darbs ir četrkārtīgas pūles: interesentu atrašana; mācīšana un kristīšana; sadraudzības veidošana ar jauniem Baznīcas locekļiem; un sadraudzības veidošana ar mazaktīviem locekļiem un to mācīšana.⁷ Katrs Baznīcas loceklis — bērns, jaunietis vai pieaugušais var palīdzēt kādā vai visos šajos centienos.

Sāciet ar to, ka esat labs kaimiņš un labs draugs. Rādiet taisnīguma un labestības piemēru. Ļaujiet jūsu smaidam izstarot mīlestību, mieru un laimi. Dzīvojiet uz evaņģēliju vērstu dzīvi.

Pēc tam kļūstiet konkrētāki savos misionāra centienos. Ļaujiet man sniegt dažus ieteikumus. Jūs varētu atklāt, ka daži no tiem jums derētu:

Ja jums mājās ir bērni, palīdziet viņiem sagatavoties misionāra kalpošanai.

Paši sagatavojieties misionāra kalpošanai.

Uzaiciniet ģimeni un draugus klausīties misionāros vai apmeklēt Baznīcas sanāksmes un pasākumus.

Pavadiet misionārus apmeklējot klausītājus vai uzaiciniet misionārus mācīt interesentus jūsu mājās.

Uzaiciniet cilvēkus uz ģimenes mājvakaru jūsu mājās.

Uzaiciniet cilvēkus uz ģimenes vēstures centru, lai palīdzētu viņiem veikt ģimenes vēstures pētīšanu.

Iesakiet misionāriem klausītājus. Baznīcas locekļi var būt lielākais un labākais klausītāju avots.

Dalieties savā pārlicībā un licībā ar draugiem un ģimenes locekļiem, kas nav Baznīcas locekļi.

Meklējiet iespēju tuvināties citiem.

Izrādiet draudzību klausītājiem un jaunpievērstajiem.

Ieguldiet lielākās pūles, lai atrastu tos, kas meklē patiesību.

Ja jūsu ģimenes locekļi vai draugi atrodas misijā, sūtiet viņiem mīlestības un uzmundrinājuma vēstules un lūdziet par viņiem.

Jūs pieredzēsiet prieku, kas nāks no jūsu darba augļiem. Lielāks entuziasms pret misionāru darbu stiprinās visu bīskapiju vai draudzi. Jūsu darba ietekmi sajūtīs visa Baznīca.

Kad mūsu meita Mērdžija mācījās otrajā klasē, viņa uzaicināja savu labāko draudzeni uz Sākumskolu. Viņām abām tika dots uzdevums Svētā Vakarēdiena priekšnesumam. Agrāk viņas tēvs bija noraidījis misionārus, taču, kad Mērdžija ieradās viņa mājā pilnām rokām ar Baznīcas brošūrām, viņš uzmanīgi klausījās viņas vienkāršajos skaidrojumos un licībā par Džozefu Smitu un Pirmo Vīziju. Viņš ne tikai atļāva savai meitai turpināt apmeklēt Sākumskolu, bet arī atļāva misionāriem mācīt meitu un kristīties. Viņš ar savu sievu apmeklēja kristīšanas dievkalpojumu.

Mēs visi varam piedalīties misionāru darbā. Šis ir Tā Kunga darbs, un Viņš palīdzēs mums to veikt. Viņa evaņģēlijam ir jānonāk pie katras tautas, un mēs varam būt darbarīki Viņa rokās, lai svētītu citu cilvēku dzīvi, daloties ar tiem Viņa patiesībā. Un šajā procesā mēs tiksim milzīgi svētīti.

Mēs esam mīloša Debesu Tēva bērni. Viņš sūtīja Savu Dēlu, lai atvērtu ceļu uz mūžīgo dzīvi ar Viņu. Par to es liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Jāņa 3:5.

2. Mateja 28:19–20.

3. M&D 18:14.

4. *Sludini Manu evaņģēliju* [2004], 1.

5. Džefrijs R. Holands, “The Atonement,” (seminārs jaunajiem misiju prezidentiem, 2007. g. 26. jūn.

6. Gordons B. Hinklijs, “Our Responsibility to Our Young Women,” *Ensign*, 1988. g. sept., 10.

7. Skat. *Sludini Manu evaņģēliju*, 219.